

ΚÝΚΛΟΣ: ΑΡΧΑÍΟΥ ΔΡÁΜΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μετάφραση **Αλέξης Σολομός**
Σκηνοθεσία **Κώστας Τσιάνος**
Σκηνικά-Κοστούμια **Γιάννης Μετζικώφ**
Μουσική Δημήτρης Παπαδημητρί
Χορογραφία **Κώστας Τσιάνος**
Ελένα Γεροδήμου
Μουσική διαδασκαλία **Μελίνα Παιονίδου**
Φωτισμοί **Σπύρος Κάρδαρης**

Παιζουν με σειρά εμφάνισης
Πεισθέταιρος **Πέτρος Φλιππίδης**
Ευελπίδης **Σωτήρης Τζεβελέκος**
Δούλος Α **Τρύφων Παπούτσης**
Δούλος Β **Κυριάκος Βελησάρης**
Τροχίλος **Κώστας Δαμάκης**
Εποπας **Νίκος Μπουσδούκος**
Αηδόνα **Χαρά Κεφαλά**
Ιερέας **Τρύφων Παπούτσης**
Ποιητής **Τάσος Παλατζήδης**
Χρησμολόγος **Κυριάκος Βελησάρης**
Μέτωνας **Αντώνης Λουδάρος**
Επιτετραμμένος **Γιάννης Στόλλας**
Κήρυκας **Γιώργος Καύκας**
Ιρις **Παναγιώτης Παναγόπουλος**
Κινησίας **Γιώργος Ψυχογιός**
Συκοφάντης **Τάσος Παλατζήδης**
Προμηθέας **Τρύφων Παπούτσης**
Ποσειδών **Νίκος Μπουσδούκος**
Ηρακλής **Αντώνης Λουδάρος**
Τριβάλλος **Κυριάκος Βελησάρης**
Βασιλεία **Πέτρος Πετράκης**

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ (με αλφαριθμητική σειρά)
Έλενα Γεροδήμου, Κατερίνα Γιαμαλή,
Άγγελος Κεχαγιάς, Βασίλης Ριόβας,
Χρήστος Σαπουτζής, Αγγελική Καλαφάτη, Βαλέα
Κουρούπη, Χριστίνα Κουλουμπή, Τηλέμαχος
Κρεβαΐκας, Ζωή Ναλπάντη,
Νίκη Παλληκαράκη, Χρήστος Παππάς,

ΧΟΡΟΣ (με αλφαριθμητική σειρά)
Αθανασία **Γκανά**, Δημήτρης **Γεωργαλάς**,
Κωνσταντίνος **Δαμάκης**, Φωτεινή **Δάρα**, Θεόδης
Θεοχαρίδου, Βασιλική **Ιατροπούλου**, Γιώργος
Καύκας, **Χαρά Κεφαλά**,
Παρασκευή **Κοντούμηρη**, Λαέρτης **Μαλκότσης**,
Παρασκευή **Νέδου**, Παναγιώτης **Παναγόπουλος**,
Πέτρος **Πετράκης**, Δέσποινα **Πολυκανδρίτης**,
Μανώλης **Σειραγάκης**, Γιάννης **Στόλλας**,
Κωνσταντίνα **Τάκαλου**, **Κώστας Τζανοκωτασάκης**,
Σμαράγδα Τσίρκα, **Μάυ Χάνα**,
Δώρα Χρυσικού, **Γιώργος Ψυχογιός**.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Δύο αθηγαίοι πολίτες, ο Πεισθάτερος και ο Ευελπίδης, εγκατέλειψαν την πόλη τους, αρδισαμένοι από το πάθος των αιγμολιτών τους για τα δικαστήρια, τις μηνύσεις και τις δίκες, αρδισαμένοι επίσης και από την πολιτική κατάσταση, που είχε διαβρωθεί από τα πρόσφατα πολιτικά και θρησκευτικά σκάνδαλα. Οι δύο φίλοι ψάχνουν για έναν τόπο όπου δεν θα υπάρχουν πολιτικές αιγκρύσεις, όπου θα μπορούν να ζουν ειρηνικά και να απολαμβάνουν μια ζωή χωρίς αερουαλικούς περιορισμούς, κυρίως δε χωρίς την υποχρέωση να πληρώνουν τα χρέα τους!

Αναζήτουν τον Επιπο-Τρέπα, έναν αρχαίο μυθικό βασιλιά, που ο Ζεύς μεταμόφωσε σε τσαλαπετενό, ο οποίος, ως άνθρωπος-πουλί έχει πετάξει πάνω απ' όλη τη γη και γνωρίζει εάν υπάρχει κάπου ένα τέτοιο μέρος. Ο Επιπο-Τρέπας ζει με τα πουλιά, μαζί με τη γυναίκα του Πρόσινη, μεταμορφώμενή κι αυτή σε Αρδόνα.

Ο Πεισθάτερος, που ρώτα τον τσαλαπετενό για την τινρινή ζωή του, συλλαμβάνει ένα λομπρό σχέδιο: Τα πουλιά θα πρέπει να ιδρύσουν τη δική τους πόλη, στον αέρα, ο οποίος αποτελεί ήδη επικράτειά τους, και να θέουν έτσι υπό τον έλεγχο τους τόσο τη γη και τους ανθρώπους όσο και τον ουρανό και τους θεούς. Για να πείσει τα Πουλιά, που στην αρχή αντιμετωπίζουν τον παρείσακτο άνθρωπο ως εχθρό και πουλολογά, ο Πεισθάτερος εφεύρισκε ένα νέο μήδο περι δημιουργίας του κόσμου, σύμφωνα με τον οποίο τα πουλιά, σπάδια του πρωταρχικού Έρωτα και του πρωταρχικού Χάος, είναι θεότες κατά πολὺ αρχαιότερες των ολύμπιων θεών και θα πρέπει τώρα να επαναστήσουν την αρχαία εξουσία τους.

Τα πουλιά δέσχονται με ενθουσιασμό το σχέδιο του Πεισθάτερου και εγγρύνουν στην Παράβολη με ποιος τρόπους θα εινεργητήσουν τους ανθρώπους ειρ' όσους αυτοί τους δεκτούν ως νέες ανώτατες θεότητες. Τα πουλιά, τέκνα του Έρωτα, θα συντρέξουν τους ερωτευμένους θα σώσουν τους γεωργούς αποδυκνεύοντάς τους τις αλλαγές των εποχών και χαρφτούν τα κακά έντομα θα δίνουν καλά σήμαδια στους αιγακόπους που παραπτήρινον τα πετάματά τους με μια λέξη, θα προσφέρουν στους ανθρώπους και έτους πουλιού το γάλα.

Ο Πεισθάτερος ξαναεμφανίζεται: τώρα έχει πετάραι και είναι πλέον ο φυσικός αρχιγός των πουλιών. Προτείνει ως όνομα για την πόλη που πρόκειται να ιδρυθεί το Νεφελοκοκκιά και ως προστάτη θεό της τον πετενό, ενώ στη συνέχεια οργανώνει το κτήσιμο των τειχών,

που θα αποκύψουν την επικοινωνία γης και ουρανού, προκαλώντας ένα άκρως ενοχλητικό εμπάργκο για τους ολύμπιους θεούς (αφού η τούκινα των θυσιών, που αποτελεί τη θεϊκή τροφή τους, δεν θα φτάνει πλέον μέχρι αυτούς, όποτε οι λιμνονοκούντες θεοί θα αναγκαστούν να παραδώσουν την εξουσία τους στα πουλιά).

Μια σειρά από τυπικούς αθηγαϊκούς χαρακτήρες καταφτάνουν τώρα, με σκοπό να επωφεληθούν από τη νεοιδρυμένη πόλη. Ο Ιερέας, που θέλει να πάρει το μέρος που του αναλογεί από τις θυσίες της ίδρυσης, ο ποιητής που θέλει να εισπράξει αμοιβή για τους ύμνους που έγραψε προς τιμήν της Νεφελοκοκκιάς, ο Χρησμολόγος που θέλει να πωλήσει τις προφητείες του στα πουλιά, ο Μέων που θέλει να παρουσιάσει ένα πολεοδομικό σχέδιο για τον αέρα της αιθέριας πόλης, ο επίσκοπος, που έρχεται να επιβλέψει τους νέους θεομύρους. Ο Πεισθάτερος τους διώχνει όλους. Στη συνέχεια, έρχεται με όλη ομάδα, αυτών που θέλουν να εγκατασταθούν στη Νεφελοκοκκιά: ο Κηνηρας ο διμυραβοποίος, που ποθεί να αποκτήσει πετρά για χάρη της μουσικής του και ο Συκοφάντης, που ελπίζει ότι τα φερά βα του επιπρέψουν να κατασκοπεύει καλύτερα τους ανθρώπους και, στη συνέχεια να τους καταγγέλει στα δικαστήρια. Άλλα και αυτούς τους διώχνει ο Πεισθάτερος.

Τώρα φτάνει πια η στιγμή της οριστικής σύγκρουσης με τους θεούς. Η Ιρις, η αγγελιοφόρος των ολύμπιων θεών, φτάνει και προσπαθεί να καταλάβει το νόημα αυτών των άλλαγών στην τάξη του κόσμου. Ύστερα, έρχεται κρυφό ο Προμηθέας, ο μέγας ευεργέτης των ανθρώπων, για να ουμβυστεύει τον Πεισθάτερο πώς τα πουλιά πρέπει να συνεκδίουν το εμπάργκο και ο Πεισθάτερος πρέπει να ζητήσει από το Δία την παραχώρηση του σκηνήτου του και της Βασιλείας, που θα γίνει γυναίκα του Πεισθάτερου. Τελικά, φτάνουν τρεις επισήμοι απεσταλμένοι από τους θεούς, ο Ποσειδών, ο Ηρακλής κι ένας Τριβάλλος (ένας βάρβαρος θεός, που ούτε να μίλησε σωστά δεν μπορεί), για να κάνουν διαπραγματεύσεις με τον Πεισθάτερο.

Χάρη στην έξηπτη κωμική του πειθώ, ο Πεισθάτερος τα καταφέρνει: μαγειρεύει την ώρα των διαπραγματεύσεων, για να θέσει σε δοκιμασία την αντοχή των πεινασμένων θεών, και στρέφει τον Ηρακλή κατά το θεύτη του, τον Ποσειδώνα. Επιτά, οι θεοί δέχονται τους όρους του αρχιγού των Πουλιών και το έργο τελείωνε με τον γάμο του Πεισθάτερου και της Βασιλείας.

